

А трекьо-то 'се добри девойки;  
Напредъ играть Дзвезда Алтан-дзвезда,  
А до неа Цвѣта Арбанешка;  
Дзвезда държитъ златена машрапа,  
Полна, рамна со вода студена;  
Кой посаквитъ све вода му даватъ.“  
Пакъ съ молитъ Секула Детенце:  
„Да ме земишъ мой вуйко Янкула!“ —  
Ясъ те земамъ Секула Детенце,  
Дан' ми кренишъ голема страмота!“ —  
„А егиди мой вуйко Янкула!  
Ак' ти крена голема страмота,  
Кога назодъ дома ке си ода,  
Ке помина на мой войни копѣ,  
Да съ удра въ мое бѣло сърце!“  
Го завѣрва вуйко му Янкула,  
Си го зеде на свои вилеетъ,  
Си пойдо'е на день Велипетокъ.  
Там' найдое до три вити ора;  
Първо оро 'се добри юнаци,  
А второ-то 'се млади не'ести,  
А трекьо-то 'се добри девойки.  
Напредъ ми ке Дзвезда Алтан-дзвезда,  
А до неа Цвѣта Арбанешка,  
Дзвезда държитъ златена машрапа,  
Полна, рамна со вода студена.  
Тог' с' излуди Секула Детенце,  
Ѣ посака та вода студена,  
Ѣ посака на Дзвезд' Алтан-дзвезда,  
Ѣ посака и вода му даде.  
Богъ го убилъ Секула Детенце!  
Не ѣ фати за златна машраца,  
Тук' ѣ фати за рѣка десница,  
Та ѣ фарли на коня задъ себе;  
Дупна коня по гора да бегать.  
Си помина край свой войни копѣ,  
Та съ удри въ свое бѣло сърце.  
Тога велитъ Секула Детенце:  
„А егиди 'уба'а девойко!  
Извикай Ерина Самовила,